

90

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 24 lutego 1959 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz imiennie upoważnionych przez dyrektorów tych zakładów pracowników zakładów energetycznych okręgów do wykonywania nadzoru i kontroli w zakresie racjonalnego, bezpiecznego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej oraz stosowania środków zmierzających do tego celu.

§ 2. 1. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych, prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów, do wymierzania kar pieniężnych jednostkom gospodarki uspołecznionej w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) za:

- 1) nieuzasadnione przekroczenie norm lub wskaźników jednostkowego zużycia energii elektrycznej i ciepłej ponad ustalone dla nich wielkości,
- 2) trwające ponad godzinę przekroczenia poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 3) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej czynnej i biernej,
- 4) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii elektrycznej czynnej i biernej,
- 5) nieprowadzenie i nieprzesyłanie w terminie do zakładów energetycznych obowiązującej sprawozdawczości z wykorzystania limitów mocy i energii elektrycznej,
- 6) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych i ciepłych,
- 7) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego, bezpiecznego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej, poprawienia stanu technicznego urządzeń elektrycznych i ciepłych oraz usunięcia przyczyn mogących spowodować awarie lub inne niebezpieczeństwa,
- 8) uszkodzenie przyrządów mierniczych służących do rozrachunku za dostawę energii elektrycznej lub ciepłej bądź uszkodzenie plomb założonych na przyrządy miernicze,
- 9) samowolne powiększenie mocy transformatorów lub podłączenie nowych urządzeń odbiorczych bez zezwolenia zakładu energetycznego,
- 10) niedopuszczenie do urządzeń elektrycznych lub ciepłych i przyrządów pomiarowych przedstawicieli Państwowej

Inspekcji Energetycznej oraz upoważnionych do inspekcji pracowników jednostek energetycznych.

2. Zakładom górniczym mogą być wymierzone kary za przekroczenia wymienione w ust. 1 pkt 1—5, 8 i 10 oraz za:

- 1) niewykonanie zaleceń inspekcyjnych dotyczących racjonalnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej,
- 2) samowolne powiększenie mocy transformatorów w głównych stacjach zasilających,
- 3) samowolną zmianę zabezpieczeń linii zasilających.

3. Przepisy ust. 2 nie naruszają uprawnień organów administracji górniczej wynikających z przepisów prawa górniczego.

§ 3. Upoważnia się dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów oraz kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów do wymierzania kar pieniężnych w trybie określonym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie określenia pracowniczych stanowisk kierowniczych i osób odpowiedzialnych za użytkowanie energii elektrycznej i ciepłej oraz w sprawie trybu postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar (Dz. U. Nr 30, poz. 114) osobom odpowiedzialnym w rozumieniu tego rozporządzenia za:

- 1) trwające ponad godzinę przekroczenie poboru mocy podczas godzin szczytowych,
- 2) niepodporządkowanie się operatywnym zarządzeniom dyspozytora mocy w zakresie regulowania przebiegu poboru energii elektrycznej i ciepłej,
- 3) niepodjęcie środków zmierzających do uregulowania dobowego poboru mocy i energii elektrycznej oraz ciepłej zgodnie z ustalonym programem,
- 4) nieprzestrzeganie lub naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie budowy, eksploatacji i bezpieczeństwa urządzeń elektrycznych i ciepłych.

§ 4. Upoważnia się:

- 1) dyrektorów zakładów energetycznych okręgów do rozpatrywania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydawanych przez kierowników i głównych inżynierów zakładów energetycznych prowadzonych przez zakłady energetyczne okręgów,
- 2) dyrektora Zjednoczenia Energetyki do rozpatrywania odwołań od orzeczeń w sprawach kar pieniężnych wydawanych przez dyrektorów i naczelnich inżynierów zakładów energetycznych okręgów.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 5 września 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wykonywania czynności nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej i ciepłej oraz przekazania uprawnień do orzekania o karach (Monitor Polski z 1956 r. Nr 76, poz. 889 i z 1958 r. Nr 24, poz. 140).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: *F. Waniotka*

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 6 lutego 1959 r.

w sprawie ustanowienia jednostkowych cen odmian i klas tytoniu oraz ogłoszenia jednolitego tekstu taryfy wykupu tytoniu krajowego.

Na podstawie art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144), §§ 6 i 7 uchwały nr 124 Rady

Ministrów z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie cen zakupu krajowego tytoniu ze zbiorów roku 1957 i lat następnych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 32, poz. 215 i z 1959 r. Nr 15,